

de a stăpâni în mod discreționar peste bogății și peste împărății, Isus îi va răspunde cu gestul spălării picioarelor (In 13,4-5) și cu învățătura prin care le cere ucenicilor: între voi să nu fie așa, ci acela care este mai mare între voi să fie ca cel mai mic, și cel care conduce ca acela care slujește... (Lc 22,25-27; In 13,12-17). În sfârșit, tentației de „a scăpa de moarte” Mântuitorul îi va răspunde cu acceptarea planului care prevedea ca Fiul Omului să sufere multe, să fie respins..., să fie ucis și a treia zi să învie (Lc 9,22).

Dacă vrea cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să mă urmeze... (Lc 9,23)

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 9-16 martie 2025

9	D	DUMINICA I DIN POST; Cei 40 de Ss. Ostași capadocieni, m.; Sf. Francisca Romana, clg.
10	L	Sf. Simpliciu, pp.
11	M	Sf. Constantin, rege m.
12	M	Ss. Inocențiu I, pp.; Maximilian, m.
13	J	Sf. Sabin, m.
14	V	Sf. Matilda, regină; Fer. Iacob Cusmano, pr.
15	S	Sf. Luiza de Marillac, clg.
16	D	DUMINICA II DIN POST; Sf. Iulian, m.

Gândul săptămânii

“Există oare lucruri mari și mici atunci când faci totul din iubire pentru Dumnezeu și numai pentru El?” (Fericitul Vladimir Ghika)

9 martie 2025 • DUMINICA I DIN POST • Cei 40 de Ss. Ostași capadocieni, m.; Sf. Francisca Romana, clg.

LECTURA I

Mărturisirea de credință a poporului ales.

Citire din cartea Deuteronomului 26,4-10

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor: “Preotul să ia coșul din mâna ta și să-l pună înaintea altarului Domnului Dumnezeului tău! Să spui înaintea Domnului Dumnezeului tău: «Tatăl meu era un arameu pribeag; a coborât în Egipt cu puțini oameni și a locuit acolo ca străin. Acolo a devenit un popor mare, puternic și numeros. Egiptenii ne-au făcut rău, ne-au umilit și ne-au supus la o sclavie grea. Noi am strigat către Domnul Dumnezeul părinților noștri. Domnul ne-a auzit glasul și a văzut umilirea noastră, truda noastră și asuprirea noastră. Domnul ne-a scos din Egipt cu mână tare și cu braț întins, cu arătări înfricoșătoare, cu semne și minuni. Ne-a adus în locul acesta și ne-a dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere. Acum, iată, aduc cele dintâi roade

ale pământului pe care mi le-ai dat, Doamne!» Să le pui înaintea Domnului Dumnezeului tău și să te prosterni înaintea Domnului Dumnezeului tău!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 90(91),1-2.10-11.12-13.14-15 (R.: cf. 15b)

R.: Fii cu mine, Doamne, în orice strâmtorare!

Cel care locuiește la adăpostul Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, îi spune Domnului: “Tu ești locul meu de refugiu și fortăreața mea, Dumnezeul meu în care îmi pun încrederea”. **R.**

Nu ți se va întâmpla niciun rău, nicio nenorocire nu se va apropia de locuința ta, pentru că el va porunci îngerilor săi să te păzească pe toate căile tale. **R.**

Ei te vor purta pe mâini,
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de
piatră;
vei pași peste lei și peste vipere
și vei călca în picioare pui de lei și
monștri. **R.**

Îl voi salva, pentru că tânjește după
mine,
îl voi ocroti, pentru că îmi cunoaște
numele.

Când el mă va chema, eu îi voi
răspunde,
voi fi alături de el în strâmtorare.
Îl voi elibera și-l voi cinsti. **R.**

LECTURA A II-A

**Mărturisirea de credință a
celui care crede în Cristos.**

*Citire din Scrisoarea sfântului
apostol Paul către Romani 10,8-13*

Fraților, ce spune Scriptura?
“Cuvântul este aproape de tine,
este în gura ta și în inima ta”,
adică cuvântul credinței pe care
îl predicăm. Într-adevăr, dacă
îl mărturisești cu gura ta pe
Domnul Isus și crezi în inima ta că
Dumnezeu l-a înviat din morți, vei
fi mântuit, căci cu inima se crede
pentru a obține justificarea, iar cu
gura se dă mărturie pentru a obține
mântuirea. De fapt, Scriptura
spune: “Oricine crede în el nu va
fi făcut de rușine”. Într-adevăr, nu
este nicio deosebire între iudeu și
grec, căci el este Domnul tuturor,
darnic față de toți cei care îl invocă.

Într-adevăr, “oricine va invoca
numele Domnului va fi mântuit”.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,4b

Nu numai cu pâine va trăi omul, ci
și cu tot cuvântul care iese din gura
lui Dumnezeu.

EVANGHELIA

**Isus a fost dus de Duh în
pustiu, fiind ispitit de diavol.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Luca 4,1-13*

În acel timp, Isus, plin de Duhul
Sfânt, s-a întors de la Iordan și
a fost dus de Duh în pustiu timp
de patruzeci de zile, fiind ispitit
de diavol. Nu a mâncat în zilele
acelea și, când ele s-au sfârșit, i-a
fost foame. Atunci diavolul i-a
zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
spune acestei pietre să devină
pâine”. Însă Isus i-a răspuns: “Este
scris: «Nu numai cu pâine va trăi
omul»”. Ducându-l mai sus, i-a
arătat într-o clipă toate împărățiile
lumii și diavolul i-a spus: “Îți voi
da toată autoritatea și gloria lor,
pentru că mie mi-a fost dată și o
dau cui vreau. Deci, dacă tu mă vei
adora, a ta va fi toată”. Răspunzând,
Isus i-a spus: “Este scris: «Pe
Domnul Dumnezeul tău îl vei adora
și numai lui îi vei sluji»”. L-a dus
apoi în Ierusalim și l-a așezat pe

coama templului și i-a spus: “Dacă
ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te
jos de aici, căci este scris: «Le va
porunci îngerilor săi în privința ta
ca să te păzească» și: «Te vor ține
pe mâini ca nu cumva să-ți lovești
piciorul de vreo piatră»”. Însă
Isus, răspunzându-i, i-a zis: “S-a
spus: «Nu-l vei ispiti pe Domnul
Dumnezeul tău!»” Și, după ce a
terminat toată ispitirea, diavolul
s-a îndepărtat de la el pentru un
anumit timp.

Cuvântul Domnului

*Cu sufletele cernite am început
Postul Mare al acestui an. Fiecare
duminică a acestui timp se voiește
a fi câte o etapă în drumul nostru
de cunoaștere și de participare la
misterul Morții și Învierii lui Isus
Cristos.*

*În prima duminică a acestui post,
textele biblice schițează, fiecare
în felul său, un itinerariu prin
care protagoniștii dobândesc
sau redobândesc libertatea și
demnitatea. Lectura întâi descrie
celebrarea oferirii primelor
roade ale pământului. Crezul
rostit cu această ocazie îl evocă
pe Strămoșul poporului ca pe un
priebeag aflat în căutarea unui
loc de viață tihnită. Amintirea
coborârii în Egipt trezește în
cititorul Bibliei ecoul unui loc
simbolic al idolatriei, al tentațiilor*

*care conduc la înrobire. O astfel
de robie îl transformă pe om în
instrument (sclav), îl asuprește,
îl strivește... Din această situație
doar Dumnezeu îl va putea salva
și tot El îi va dărui drept patrie un
pământ al libertății, al demnității
și al prosperității.*

*Și totuși, adevărata și deplina
libertate se obține, potrivit
lecturii a doua, prin mărturisirea
și trăirea mesajului credinței
în Învierea din morți a lui
Isus Cristos. Or, acest articol
de credință poartă în sine
încărcătura lucrării mântuirii
săvârșite de Isus, lucrare
sintetizată în fragmentul
evangelic de astăzi. În centrul
acestui text se află un eveniment
mai puțin obișnuit: imediat după
Botezul său, Isus a fost condus
de către Duhul Sfânt în pustiu
timp de 40 de zile, fiind ispitit de
diavol. Un astfel de cadru evocă
acel loc misterios în care poporul
Legământului a fost nevoit,
vreme de patruzeci de ani, să
treacă de la o mentalitate de sclav
la cea de libertate responsabilă.
Isus vrea, așadar, să retrăiască
încercările poporului aflat în
drum către Pământul făgăduinței
și de aceea tentației de a-și
sătura foamea proprie, El îi va
răspunde mai târziu cu gestul
oferirii pâinii celor înfometați și
cu oferirea Pâinii Cuvântului și
a Euharistiei. Mai apoi, tentației*